

MARTIN HOFMANN NAČETL ÚSPĚŠNOU KNIHU PATRIKA HARTLA PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL

SU6632-2

► „Prvok, Šampón, Tečka a Karel“ je velmi úspěšný román spisovatele, scénáristy a režiséra Patrika Hartla, jehož filmová podoba netrpělivě čeká na otevření kin. Hlavní protagonisty příběhu ve filmu ztvárnili: Martin Pechlát, David Švehlík, Hynek Čermák a Martin Hofmann. Zkrátit si čekání na tento velmi očekávaný film bude nyní možné poslechem audioknihy, kterou načetl Martin Hofmann, jenž ve filmu ztvárňuje Karla. První audiokniha s dílem Patrika Hartla vznikla v režii Natálie Deákové a vychází v pátek 21. května 2021 na CD-MP3 i v digitálních formátech. Jako bonus audiokniha obsahuje doslov namluvený autorem a píseň z filmu, kterou napsali Roman Holý s Danem Bártou „Dobrá zpráva“, již nazpívali Vojtěch Dyk, Matěj Ruppert, Dan Bárta a Vladimír 518.

„Prvok, Šampón, Tečka a Karel“ je příběh čtyř kamarádů, kteří se rozhodnou řešit svou krizi středního věku provokativní hrou. Při setkání na třídním srazu dvacet let po maturitě dojdou k závěru, že jejich životy jsou na hony vzdálené představám, které o nich měli na gymnáziu. A tak si společně vymyslí úkoly pro osvěžení dávné odvahy a svobodomyšlnosti. Co je náročnější? Svléknout se na veřejnosti donaha, nebo říkat za všech okolností pravdu? Audioknihu v režii Natálie Deákové načetl herec Martin Hofmann a jako bonus obsahuje doslov namluvený Patrikem Hartlem a filmovou píseň.

„Kdyby měl Karel charakterizovat, jaká tato kniha je, pravděpodobně by řekl, že je to výzva. Výzva nebát se v poločas

rozpadu změnit a čelit pohodlnosti. Prvok by asi neváhal pateticky dodat, že je to příběh o svobodě a odvaze, která je k ní potřeba. A taky o tom, jak milovat. Manželky, milenky, matky i dcery. Tečkovi by to bylo fuk, protože knížky nečte. Ale kdyby zjistil, s kolika ženami se v tomto příběhu vyspí, možná by ho to zaujalo natolik, že by si zrovna tenhle román přečetl. A Šampón by hlavně považoval za důležité, aby se při čtení této knížky čtenáři dobře bavili. Protože podle něj v ní jde především o to, o čem zpíval Freddie Mercury: Show must go on,“ uvedl Patrik Hartl, který ještě uvedl přímo k audioknize: „Slyšel jsem Martina Hofmanna v nahrávacím studiu. Četl famózně. Smál jsem se. To je velká radost.“

Audioknihu „Prvok, Šampón, Tečka a Karel“ vydává v pátek 21. května 2021 na CD-MP3 a v digitálních formátech Supraphon. Producentem filmu je Bontonfilm Studios a love.FRAME, koproducentem je European Production, Česká televize, Bourdon a innogy. Partnerem filmu je ČSOB. Film vznikl za podpory Plzeňského kraje.

Stejnomený film Patrik Hartl jako režisér sám natočil a na čtenáře či posluchače knihy pak podle něj čeká v kině pár překvapení. „S chutí jsem příběh filmu naládoval tím nejlepším z knížky, co se do dvou promítacích hodin vešlo, a ještě jsem měl štěstí, že nás s dramaturgyní Ivou Jestřábovou napadlo leccos nového navrhnout. Na reakce diváků se těším jak malý kluk.“

Foto © Bontonfilm Studios s.r.o., © LOVE.FRAME s.r.o.

Foto © Bontonfilm Studios s.r.o., © LOVE.FRAME s.r.o.

MARTIN HOFMANN: NAČÍTÁNÍ KNIH JE MASAKR!

Na uvedení v kinech čeká komedie, která vznikla podle knižního bestselleru spisovatele a režiséra Patrika Hartla Prvok, Šampón, Tečka a Karel. Martin Hofmann, který ve filmu hraje Karla, se docela brzy od natočení filmu k příběhu vrátil. Jaké to bylo, jsme si s ním povídali jen pár dní před vydáním této očekávané audioknihy.

Proč jsou podle vás knihy Patrika Hartla tak úspěšné?

Úspěch Patrikových knih zřejmě souvisí s Patrikem samotným. Kdyby někdo dokázal přesně říct, proč je která kniha úspěšná, definovat to, rozklíčovat a vyvodit z toho „mustr na úspěch“, byli bychom patrně svědky festivalu úspěšných knih. Něco si o tom myslím, ale nechám si to pro sebe. V úspěchu knihy je cosi neuchopitelného, nevypočitatelného. Na každý pád lze říct, že Patrik je velmi oblíbená osobnost, on je bez přehánění řadou čtenářů, resp. čtenářek milován. Já to chápu, mám to s ním stejně. Jistě, musí umět dobře psát, a to on umí.

V nahrávacím studiu jste se docela brzy od natočení filmu k jeho příběhu vrátil. Jaké to bylo?

Při načítání audioknihy jsem si uvědomil, kolik věcí z knihy muselo být obětováno.

Film by prostě neměl mít šest hodin, ale musím se přiznat, že jsem si občas říkal: „Sakra, škoda, že se tam ještě nevešlo tohle!“ No, nevešlo. Ale je třeba na to přistoupit, jsou to prostě dvě různé disciplíny. Ten scénář je svižnější a filmu to prospívá. A občas se od knižní předlohy odkloní. Nicméně se určitě nestalo, že by se s vaničkou vylilo i dítě.

Jak obtížnou hereckou disciplínou audioknihy jsou?

Načítání knih je celkem masakr. Mnoho času na přípravu, mnoho hodin ve studiu. Je to náročné na koncentraci, momentální kondici hlavy a mluvidel. Snažil jsem se přijít na to, kdy je dobré dělat přípravu, jak dlouho před samotným načítáním, jakou energii ve studiu potřebuju a jakou ne, jak vydržet čilý, konkrétní, jak neprosazovat sebe jako interpreta před tou knihou samotnou. Vědět, kdy začínám odpadat,

přiznat si, že dnes mám slabší den. A nepolevovat. Dalo mi to docela zabrat, tak doufám, že ten výsledek bude v pořádku. A samozřejmě bylo příjemnější, že už jsem po filmu měl před očima konkrétní živé lidi. Martina, Davida, Hynka a ostatní. Někdy to bylo zábavné dělat jakoby Čermáka v podání Hofmanna. Snad jsem klukům moc neublížil. Pokud ano, nebyl to můj záměr! :-)

Na CD je jako bonus chytlivá písnička Dobrá zpráva, kterou pro film nazpívali Vojtěch Dyk, Matěj Ruppert, Dan Bárta a Vladimír 518. Co jí říkáte?

Ta píseň se mi líbí! Bude to „banger“! A je skvělé, že ji Roman Holý po zhlédnutí filmu měl chuť udělat. A ještě s těmi bombéry! Ruppert, Bárta, Dyk a Vladimír 518. To je docela hustý kombo!

Co si myslíte o tom, že se v posledních letech staly audioknihy takovým fenoménem?

Audioknihy poslouchám, mám rád, jak udělal Tomáš Karger Brownovu Šifru například. A třeba rozhlasové zpracování Monte Christa z roku 1967 s Radovanem Lukavským je moje srdcovka. Kodaň s Věrou Galatíkovou, Ladislavem Frejem a Borisem Rösnerem. Den opričníka v podání Bořka Navrátila. Lidský faktor s Hanou Maciuchovou a Jiřím Adamírou. Pak Rudolf Hrušínský, Miloš Kopecký, Vladimír Dlouhý, Jan Vlasák. Těch skvělých je celá řada. Mám zkrátka naposlouchanou tu první ligu, takže se mi do téhle práce nešlo úplně s lehkým srdcem. :-) No a v kalhotách jsem ho taky neměl. Prostě je to venku, udělal jsem to, jak jsem udělal, moc děkuju režisérce Natálii Deákové a líp jsem to neuměl.

Režisérka Natálie Deáková, Martin Hofmann a autor Patrik Hartl při nahrávání.

MICHAL PROKOP & FRAMUS FIVE

MOHLO BY TO BEJT NEBE...

Ať už je to časovým rozpětím mezi jednotlivými počiny nebo jednoduše hudební i textovou kvalitou, každá novinka, jež vyjde pod hlavičkou Michal Prokop & Framus Five, vzbuzuje nemalá očekávání napříč fanouškovskou i novinářskou obcí. A jinak tomu není ani u alba *Mohlo by to bejt nebe...*, které vydá Supraphon 28. května v roce 75. narozenin velké osobnosti tuzemské kulturní scény. Že je opravdu na co se těšit, nyní potvrzuje první signální píseň *Má vlast*, v jejímž klipu exceluje společně s Prokopem Vilma Cibulková!

Pokud to situace umožní, koncertní křest novinky proběhne na festivalu Krásný ztráty Live ve Všetvicích (13.–14. 8. 2021), na který naváže turné po ČR, kde budou probíhat lokální křty a zakončeno bude tradičním vánočním koncertem v prosinci v Praze

„Textů, které reflektují současný stav společnosti, na albu cítím víc, ale tenhle společně s muzikou mi přišel jako nejlepší signál o tom, jaká ta deska vlastně je. A taky jsem se radil s pár lidmi. Má vlast vyšla jako favorit, i když album je stylově, barevně i v náladách pestřejší,“ komentuje Prokop výběr prvního singlu, jehož text z pera básníka Jiřího Žáčka (báseň vyšla v roce 2009 v knize *Třetí poločas*, pozn. red.) je stejně nadčasový jako až ostře aktuální. Samotnou píseň pak skvěle akcentuje video, které je prvním oficiálním klipem Prokopa & Framus Five po dlouhých čtrnácti letech. Jeho

režii si vzal na starost renomovaný Michal Škořepa (mj. *Wohnout*, *Xindl X*, *Stroy*, *Imodium* atd.), který obsadil do hlavní role Vilmu Cibulkovou, jež se svého partu zhostila s podmanivě nedbalou nonšalancí. Má vlast je v neposlední řadě také jednou z celkem třinácti skladeb (respektive dvanácti a jedné coververze), které najdeme na albu s poetickým názvem a neméně poetickým obalem *Mohlo by to bejt nebe...* To vyjde na 2LP, na CD včetně speciální podepsané limitky i v digitálních formátech téměř po deseti letech od předchozí řadovky *Sto* roků na cestě a Michal Prokop & Framus Five se na něm s přispěním několika mimořádných hostů představí – jak už první singl naznačuje – ve skvělé formě.

Těšte se na příjemné ohlasy amerického rocku, nejen houslemi prokázaná domácí východiska, promyšleně střídme využití

klávesy, dechy a sbory. Důraz na civilní texty, účinné refrény a zapamatovatelné slogany. Osvědčenou posluchačskou funkčnost této muziky i přátelskou pospolitost uvnitř kapely. Také proto se vznik alba dokázal vyrovnat s vážnou zdravotní indispozicí kytaristy Luboše Andršty, v jím nedokončených nahrávkách s úctou nahrazeného jednou Michalem Pavlíčkem a několikrát Pavlem Marcelem.

„Když jsem začal skoro po osmi letech dávat dohromady materiál na nové album, najednou se mi jeho koncept vyjevil nečekaně brzo a já zjistil, že v těch peckách jsou vlastně skoro samé odkazy a hlavně návraty. Návraty někam, k někomu a k něčemu, kde už jsem někdy byl, s kým jsem spolupracoval, co mě ovlivňovalo. Vracím se tu vědomě ke svým hudebním kořenům, ke spolupracovníkům, z nichž mnozí

už jsou v muzikantském nebi. Někteří se podíleli aktivně ještě na minulém albu *Sto* roků na cestě, jiní odešli dřív, pár jich ještě neohroženě kráčí se mnou. A tak bych chtěl touhle deskou jim všem složit hold,“ píše Michal Prokop v bookletu alba, které vydá příznačně u vydavatelství Supraphon, kde před neuvěřitelnými třiapadesáti roky začínal.

Jak již bylo naznačeno v úvodu, půjde-li vše, jak má, Michal Prokop & Framus Five *Mohlo by to bejt nebe...* pokřtí na festivalu *Krásný ztráty Live*, kde zpěvák oslaví své 75. narozeniny. Na podzim pak bude následovat koncertní turné a tradiční vánoční koncert v Praze. Termíny plánovaných koncertů najdete níže, pro další info včetně předprodeje sledujte web michalprokop.cz a Facebookovou stránku umělce.

SU6731-2

MICHAL PROKOP & FRAMUS FIVE MOHLO BY TO BEJT NEBE... TOUR

- 13. a 14. 8. 2021, Krásný ztráty Live
- 2. 9. 2021, Hradec Králové – Letní kino Širák
- 3. 9. 2021, Plzeň – Udílení cen Žebřík
- 7. 9. 2021, Jihlava – DKO
- 8. 9. 2021, Ostrava – Klub Parník
- 14. 10. 2021, Brno – Metro Music Bar
- 23. 10. 2021, Jablonec n/N – Klub Na Rampě
- 3. 11. 2021, Říčany – KC Labuť
- 6. 11. 2021, Žďárky – KD
- 19. 11. 2021, Přerov – Klub Teplo
- 20. 11. 2021, Karlovy Vary – KD
- 16. 12. 2021, Litomyšl – Kotelna
- 18. 12. 2021, Broumov – Klub Eden
- 21. 12. a 22. 12. 2021, Praha – Vánoční koncert

TOMÁŠ KLUS ČAUČESKU

Tomáš Klus vydal speciální digitální album s osmi autorskými písněmi, jejichž prostřednictvím chce vyjádřit svůj občanský postoj. Album se jmenuje v narážce na premiérové facebookové promluvy k voličům ČAUČESKU a ukazuje na palčivá politická témata poslední doby.

„Celé to začalo nevinně, prostě jsem psal reflexi doby a světa, co vidím, co slyším, co cítím, a najednou jsem měl písní na celé album,“ uvedl Tomáš Klus, který na vzniku nahrávek spolupracoval s hudebním producentem Jiřím Burianem a investigativním novinářem a spisovatelem Jaroslavem Kmentou, jenž se zabývá vnitropolitickými kauzami, propojeností politických, podnikatelských a mafiánských kruhů a odhalováním korupce. „Protože

k emocím jsem chtěl dostat i fakta, tak jsem poprosil Jaroslava, aby ke každé písni sepsal nějaký kontext. Takovou argumentační kapsičku. Mnohé jeho texty totiž sloužily jako odrazový můstek k hnutím myslí směřem k písním na ČAUČESKU,“ upřesňuje Tomáš Klus.

Podle Kluse je údělem písničkáře autenticita a prostřednictvím písní chce vzbudit diskuzi k tématům, jež byla často záměrně překryta novými kauzami. Písničkář albem

ČAUČESKU čelí rychlému zapominání společnosti na skutky politiků, které by neměly být nikdy promlčené.

„Říká se, že politika je svinstvo, ale ona sama o sobě svinstvo být nemůže. Politika ožívá teprve s konkrétními lidmi a jejich charakterem. Politika je odrazem celé společnosti a v momentě, kdy společnost začne být bdělá a začne opravdu vyžadovat mravní kvality po svých politicích, začne se uzdravovat,“ míní Tomáš Klus.

Album ČAUČESKU vychází v roce, kdy si Češi na podzim vyberou nové složení Poslanecké sněmovny. Tomáš Klus je ve svých písních kritický: „Chci upozornit na zlo v činech premiéra Babiše a prezidenta Zemana a věřím, že brzy přijde změna.“

Cover alba ČAUČESKU vytvořil známý grafik a fotograf Tomáš Břínek alias TMBK. Album vyšlo zatím pouze digitálně ve formátech MP3 či FLAC.

SU6637-2

Foto © Tomáš Vodňanský

JACQUES RUPNIK

STŘEDNÍ EVROPA JE JAKO PTÁK S OČIMA VZADU

Jacques Rupnik je v českém mediálním prostoru přítomný od roku 1989 – ale nepřímo zde byl přítomen už před sametovou revolucí. Nejen tím, že ve svém druhém domově, tedy ve Francii, o naší zemi psal, ale také proto, že se v Československu jeho texty i tehdy četly. Rupnik se narodil v Praze a žil zde do svých patnácti let, není proto při studiu pramenů omezen jazykovou bariérou, zároveň prostředí, o němž píše, důvěrně zná. Studia politologie na Sorbonně a na Harvardově univerzitě mu pak poskytla luxusní odborné zázemí, po listopadu pracoval dva roky jako poradce prezidenta Václava Havla. Nyní působí na prestižních vědeckých místech v Belgii, Francii a také v Praze.

Kniha **Střední Evropa je jako pták s očima vzadu**, s podtitulem **O české minulosti a přítomnosti** (2018, nakladatelství *Novela Bohemica*), je výběrem Rupnikových poutavých textů, které doplňuje rozhovor s **Karlem Hvižďalou**. Všechny texty jsou psány kultivovaným jazykem a přítom – ač je jejich autor renomovaným vědcem – velice čtivě. Přibližně polovina

jich byla přeložena z francouzštiny či angličtiny, tematicky se drží zmíněného podtitulu. Jejich rozčlenění do tří částí nabízejících tři pohledy na naše dějiny je vděčné. Jeho úvahy totiž vedou ke zpětnému probírání možná již zafixovaných představ o naší minulosti. S tím souvisí i na první pohled zvláštní titul knihy. Vysvětlení jeho významu najdeme v mottu

od Jorgeho Luise Borgese: „*A nezapomeňte na ptáka zvaného Goofus Bird, který létá pozpátku, protože mu nezáleží na tom, kam letí, ale odkud.*“

Kniha **Střední Evropa je jako pták s očima vzadu** získala ocenění **Magnesia Litera** v kategorii **Publicistika** a do podoby audioknihy jí soustředěně načetli na jaře 2021 herci **Václav Jílek, Miloslav**

König a Igor Orozovič. V závěru audioknihy je rozhovor **Jacquesa Rupnika** s renomovaným publicistou **Karlem Hvižďalou**. Audiokniha, stejně jako kniha – vychází ve skvělém grafickém zpracování obalu od známé ilustrátorky a vtipné performerky **Venduly Chalánkové**.

Foto © Lenka Hrašňová

Václav Jílek

Foto © Ivan Mikolaj

Miloslav König

Foto © Nguyen Phuong Thao

Igor Orozovič

KATEŘINA KNĚŽÍKOVÁ: PÍSNĚ JSOU MOU LÁSKOU!

Sopranistka Kateřina Kněžíková repertoár svého prvního Supraphonského alba sestavila z okouzlujících písní Bohuslava Martinů, Henriho Duparca, Maurice Ravela a Karola Szymanowského, které nahrála s Janáčkovou filharmonií Ostrava pod vedením Roberta Jindry. Objevem pro mnohé budou písně Henriho Duparca. Prostou a zbožnou venkovanku Phydylé, hrdinku jedné z nich, si Kněžíková vybrala pro název celého alba. Spojení s přírodou a s vlastní intuicí vyzařuje ze všech písní.

Kateřino, dramaturgie vašeho alba „Phydylé“ je rozhodně neotřelá, myslím, že některé ze skladeb budou pro posluchače velkým překvapením. Co vás vedlo k vytvoření právě takové dramaturgie?

Vedl mě k tomu fakt, že nerada kopíruji něco, co bylo už několikrát natočeno. Ale to podstatnější je mé zaujetí písňovým repertoárem. Když jsem dostala možnost natočit album, tak jsem si říkala, čím bych se chtěla prezentovat. Jak bych si přála, aby mě okolí vnímalo. Když jsem si uvědomila, že bych měla natáčet album s operními áriemi, tak by to srovnání bylo nesmírně nekompromisní.

Jak už jsem se zmínila, písně jsou mou láskou. A mám pocit, že u nás není právě písním dávana taková váha. A to bych si přála změnit. Myslím si, že můžu v tomto repertoáru něco říct a jsem v něm svá.

Na albu jsou písně s doprovodem orchestru. Byl to Váš záměr, natáčet s velkým tělesem?

Ano, některé písně jsou v originálním obsazení právě pro zpěv a orchestr. Bylo pro

mě velmi přirozené s orchestrem pracovat. Odrazovým můstkem byl jednoznačně písňový cyklus Bohuslava Martinů „Kouzelné noci“. Vždy jsem si přála ho natočit. Byla jsem o tom přesvědčena o to víc, že doposud neexistovala žádná nahrávka s českou sopranistkou. Další repertoár jsme vybírali poměrně rychle a snadno. Společně s dirigentem Robertem Jindrou jsme objevili písně Henriho Duparca.

Je nesmírně zajímavé sledovat, jaký je rozdíl mezi klavírním a orchestrálním doprovodem. Velmi mě baví sledovat dané rozdílnosti. Do budoucna bych se nebránila zkombinovat na jednom albu právě písně s doprovodem klavíru a orchestru.

Jak důležitý je pro vás text, který zpíváte?

To je alfa a omega. Vždy je to to první, čemu se věnuji ještě předtím, než otevřu samotné noty. Text si pročítám velmi dlouho. Je to jako bych si četla básně. A právě na této desce je jedna krásnější než druhá.

Jak vnímáte nahrávací proces? Co pro Vás okamžiky ve studiu znamenají?

Mám pocit, že je to nejtěžší, co znám. Je tam zaznamenáno naprosto vše, naprosto. Když člověk zpívá koncert, nenechá se ovlivnit nějakou drobností a jde se dál. U nahrávání musí být člověk stoprocentní v každém nepatrném okamžiku. Nikdy nevíte, co se kde stane, jaký záber se použije. Je to proces, který mě moc baví, ale člověk musí být v dokonalé kondici.

Na albu vás doprovází Janáčkova filharmonie Ostrava, těleso, jehož domovem je region, kde jste se narodila a vyrůstala. Jaká to tedy byla v tomto směru spolupráce?

Janáčkovia filharmonie patří k jednomu z mých nejoblíbenějších těles. Velmi mám ráda členy orchestru. V Ostravě jsem svým způsobem doma, byla radost trávit čas s rodinou, bylo to krásné a výjimečné.

S dirigentem Robertem Jindrou spolupracujete už mnoho let. Jak jste vnímala spolupráci právě na tomto projektu?

S Robertem Jindrou jsme nejen kolegové, ale i přátelé v osobním životě. Bylo

tedy nasnadě oslovit právě jeho. Měl velkou radost z toho, že jsem se rozhodla pro písňový repertoár a mou nabídku ihned přijal. Dal mi také možnost nastudovat nové skladby a jsem mu za celou tu spolupráci velmi vděčná. Jako dirigent je nesmírně empatický. Je na něho spoleh a je velkou oporou pro zpěváka.

Můžeme se těšit i na koncertní provedení skladeb z nového alba?

Ano, je to v plánu. Nebude to v šíři dramaturgie alba, ale velká část zazní na koncertě, který by měl být 26. června 2021 v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Leoše Janáčka na Hukvaldech. V plánu jsou i další místa a koncerty, ale termíny jsou zatím v jednání.

Máte už teď v hlavě nějaký další hudební projekt, který byste ráda nahrála?

Snad vás nepřekvapí, že by to opět byl písňový projekt. Ještě ráda bych se více věnovala písňům Bohuslava Martinů, Mahlerovi. Ráda bych si našla čas i na natočení španělské hudby a věřím, že se mi podaří natočit i písně Richarda Strausse.

SU4296-2

JANA BOUŠKOVÁ:

KVALITNÍ HUDBA JE NADČASOVÁ A JE OVĚŘENÝM LÉKEM PRO DUŠI!

Jméno Jany Bouškové patří k nejmóraznějším v současném harfovém světě. Není divu: získaná ocenění (vítězství v USA International Harp Competition, vítězství v Concours International de Musique de Chambre v Paříži a v Torneo Internazionale di Musica v Itálii ad.), světová pódia i jména spoluhráčů, se kterými se na nich setkala (Rostropovič, Vengerov, Bashmet, Tetzlaff ad.), i hudební a pedagogické posty, kterých dosáhla (sóloharfistka České filharmonie, profesorka na londýnské Royal College of Music a Royal Conservatory v Bruselu), to je jen nejstručnější výčet úspěchů, které podtrhují její renomé ve světě. Jana Boušková však nikdy nezapomněla, kde jsou její kořeny a z jaké hudební tradice vyrůstá její vlastní umění a cítění.

Nová nahrávka symbolicky pojmenovaná *Má vlast* má v její rozsáhlé diskografii výjimečné místo. Svým nejslavnějším krajanům mezi skladateli vzdala čest, když jejich „erbovní“ skladby upravila pro harfu. Album *Má vlast* je její nejosobnější vyznání lásky k vlastní zemi a k největším osobnostem, které utvářely její hudební krajinu. Smetana, Dvořák i Suk učinili českou hudbu světovou a Jana Boušková ji znovu ve světě rozeznává.

Jano, vaše příprava na realizaci alba *Má vlast* byla asi náročná. Co bylo nejtěžší?

Již od počátku tohoto mého snu, představit harfu v naprosto jiné podobě, než ji většinou posluchači znají, mi přinášelo velkou radost. Ale i přes tuto pozitivní stránku bylo samotné zrealizování velmi náročné. Na tomto albu totiž nezastávám pozici jen interpretační, ale zároveň jsem se chopila všech skladatelských úprav, na

kterých jsem pracovala celé čtyři roky. Byla to pro mě velká výzva, kterou jsem si dobrovolně zvolila. Byl to tvrdý oříšek, a přestože jsem trávila u počítače s přepisováním not tisíce hodin, nikdy jsem tohoto svého počinu nelitovala. Naopak, čím víc jsem na úpravách pracovala, tím mě to posouvalo dál. Tato práce aranžéra byla pro mě premiérou, a proto jsem se kolikrát i s jedním taktem zaobírala třeba několik dnů, dokud výsledek nebyl dle mých představ. Věnovala jsem se všem detailům, jako bych vychovávala své nejmilovanější dítě. A tak také k tomuto albu přistupuji. Zrodila jsem ho od úplného počátku. Skladby, které jsem si vybrala pro úpravu na harfu, nikde jinde na světě v této podobě neexistují. Již tato velká zodpovědnost, upravit neznámější skladby českých velikánů, kteří pro harfu nic nenapsali, byl obrovsky náročný úkol. Hlavně vše dokončit a pak ještě jako interpretka nastudovat. Jsem nesmírně šťastná, že mě žádné překážky neodradily a tento

výjimečný počin jsem dokončila. Nešetřila jsem se ani interpretačně. Všechny skladby jsou nesmírně obtížné, a proto i pro jejich nastudování jsem potřebovala víc času než pro běžný harfový repertoár. A co bylo nejtěžší? Vše, co jsem již zmínila, ale zároveň mi vše komplikoval neúprosný čas a termínové mety, které jsem si určila na dokončení, na nastudování a na nahrávání. Čas, který utikal rychleji, než jsem potřebovala. Čas, který mi chyběl k normálnímu spánku. Dny i noci, sedm dní v týdnu, byly jednou dobou jen ve znamení pracovního nasazení. Přesto za to vše to stálo, protože moje hudební dítě se narodilo a teď už bude žít. A já bych si moc přála, aby předávalo všem posluchačům radost alespoň tak velkou, jakou mám já.

Jak probíhalo samotné nahrávání?

Doba, ve které jsem album začala realizovat, byla těžká. Pandemická situace nám nedovolala natáčet kontinuálně, a tak jsme museli nacházet termíny v časech, které

byly vzhledem k restrikcím reálné, a také kdy celý nahrávací tým mohl být účasten. Tři naplánované frekvence jsem musela jednou také o několik měsíců přeložit kvůli zdravotním komplikacím. Jednou jsem měla zánět v prstu a podruhé jsem těsně před natáčením, již v sále, najednou necítila vůbec dva prsty na levé ruce. Na jeden měsíc jsem byla vyřazena z provozu kvůli zablokované krční páteři. Ale kromě tohoto méně příjemného, mi přinášelo natáčení jen velkou radost. Měla jsem báječný tým lidí, režiséra Zdeňka Zahradníka a mistra zvuku Ondřeje a Urbana, se kterými se mi krásně spolupracovalo a kteří měli se mnou svatou trpělivost. Jsem totiž asi bohužel až příliš maximalista, a proto dokud sama nejsem spokojena s výsledkem, jsem schopna hrát skladbu mnohokrát za sebou. Často se také z režie ozývalo, že máme materiál pro několik desek. Radostí pro mě bylo i to, že většinu skladeb jsem vlastně v režii pak slyšela poprvé, protože jsem je nikdy

SU4292-2

► před tím nikde nehrála. Umím si proto teď živě představit, jakou radost musí prožívat skladatelé, jejichž skladba se poprvé rozezní v interpretaci muzikanta naživo... I já jsem takové pocity štěstí ze svých úprav prožívala.

Jaké to je, zahrát si na harfu Smetanovu Vltavu či Vyšehrad? Jaké pocity přináší možnost interpretovat skladby, které třeba i často hrajete s Českou filharmonií? A najednou je máte v nohách jen sama pro sebe?

Nerada bych opomněla v tomto výčtu Smetanových skladeb zmínit také Šárku, kterou sama v orchestrální verzi nehrají, jelikož autor harfu do partitury nenapsal. Vzhledem k tomu, že Má vlast je asi jednou z nejčastěji hraných skladeb

v repertoáru České filharmonie, kde působím od roku 2005 jako sólo harfistka, měla jsem možnost ji hrát na několika pódii celého světa i s mnoha dirigenty. První tři části Mé vlasti sedím vždy v orchestru, a proto i Šárka, ve které harfa již nehraje, je mi velmi blízká. Určitě i právě tyto osobní zkušenosti ovlivnily můj zájem přepsat pro harfu všechny tyto tři části. A jistě i ta představa zvuku celého orchestru mi dala mnoho inspirací pro vytvoření mých úprav pro sólo harfu. Musím se také přiznat k tomu, že při zkouškách České filharmonie na koncerty s programem Mé vlasti jsem si své úpravy pro sólo harfu hrála současně s tutti orchestrem. Je to nádherný pocit osobního štěstí nad celou tou velkou dřinou, která za tím vším je.

Jak překonáváte nástrahy dnešní obtížné pandemické doby? Jaký je výhled vašich koncertních plánů... i směrem ke koncertnímu představení nového alba?

Osobně jsem vlastně této pandemické době vděčná za to, že mi umožnila všechny úpravy pro toto album dokončit. Bez této možnosti získat čas navíc, který jsem v běžném pracovním nasazení neměla, bych nemohla nahrávky zrealizovat. Alespoň v tomto musím vnímat tuto dobu jako pozitivní. Pochopitelně postrádám stejně jako většina muzikantů koncertní vystoupení a radost z předávání hudby posluchačům. I proto jsem moc ráda, že tímto albem se k lidem opět dostanu a mohu jim snad zpřijemnit chvíle, které většina z nás tráví v této době doma.

Koncertní plány jsou zatím velmi nejisté, několik koncertů se stále překládá a u některých zase čekáme na vyjádření, zda se konat budou. S jistotou, že se koncert uskuteční, snad mohu zmínit mé červnové vystoupení na Hudebním festivalu v Piešťanech na Slovensku a pak v létě na festivalu Klášterní hudební slavnosti na Moravě, jehož jsem patronkou. V létě je v plánu i moje účast na Hudebním festivalu v Estonsku a snad i open air koncerty v Praze, kde bych ráda publiku představila skladby z nového alba Má vlast v živém provedení. Věříme, že všechny plány budeme moct zrealizovat, a já se především těším, až se s publikem o tuto krásnou hudbu na koncertních pódii podělím. Kvalitní hudba je nadčasová a je ověřeným lékem pro duši.

PODCASTY SUPRAPHONU JEDOU VE DVOU ŘADÁCH!

Vydavatelství Supraphon rozběhlo hned dvě podcastové řady. V té, která se jmenuje „Supraphon podcast“, se můžeme zaposlouchat do vyprávění interpretů, tvůrců a dalších zajímavých osobností spojených s popem, rockem, folkem, country music či s mluveným slovem. Série „Supraphon Vivace podcast“ je věnována protagonistům klasické hudby a volně navazuje i na newsletter Vivace, který Supraphon již několik let vydává.

Cílem podcastů Supraphonu je dát možnost nahlédnout pod pokličku jednoho z historicky nejvýznamnějších tuzemských hudebních vydavatelství. Hovory s muzikanty, se zpěváky, ale i se skladateli či s producenty a dalšími tvůrci nových i legendárních nahrávek přiblíží specifický svět hudebních alb a audioknih. V obou podcastových řadách se odráží, že Supraphon je živým organismem, kde se stále něco

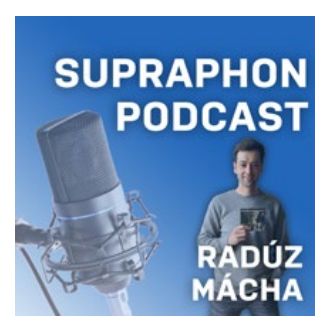
zajímavého děje. Vyprávění se točí nejen o aktuálních novinkách a zajímavostech, ale také připomíná různá výročí. Nové epizody „Supraphon podcast“ a „Supraphon Vivace podcast“ se objevují střídavě vždy v pondělí na všech dostupných podcastových platformách.

Průvodci jsou zkušení rozhlasový publicisté Tomáš Pilát a Marek Šulc, které průběžně doplňují různé osobnosti, jež

v Supraphonu přímo působí nebo s ním spolupracují. V rámci již zveřejněných epizod podcastů můžete slyšet například rozhovory s oblíbenou zpěvačkou Dashou, se swingovým zpěvákem Janem Smigmatorem, s vokální formací 4 Tenoři, Smetanovým triem, hobojistou Vilémem Veverkou či mezinárodně úspěšným Pavlem Haas Quartet. Zaujme i povídání s Martinem Kláskem o historii Divadla Spejbla

a Hurvínka, členy populárních Tata Bojs, legendárním Vladimírem Mišíkem a také se zpěvákem Radkem Bangou.

Aktuálně v květnu přibudou podcasty se zpěvákem a skladatelem Radkem Bangou, uměleckou vedoucí Tiburtina Ensemble Barborou Kabátkovou, hercem Radúzem Máchou, členy kapely Škwor a také se sopranistkou Kateřinou Kněžčíkovou.

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221966604, fax (+420) 221966630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon